

[N. Neergaard.]

deroppe med Venstres og de Konservatives Stemmer. Dette Forslag er ikke ganske identisk med de Forslag, der to Gange er vedtaget af Landstinget. Det har fælles med disse Forslag, at for de skattepligtige, der her er Tale om, skal der, hvor deres samlede ansatte Indkomst for det enkelte Skatteaar eller Skattehalvaar ikke udgør mindst saa og saa mange Procent af den for samme Skatteperiode ansatte skattepligtige Formue, gives en Nedsættelse i Skatten efter den efterfølgende Skala. Men Forskellen er den, at tidligere begyndte Nedsættelsen, naar Indtægten var under 5 pCt. af Formuen; nu begynder den først, naar den er under 4 pCt. Den anden Forskel er den, at medens efter de tidligere Forslag en Femtedel af Formueskatten skulde blive bestaaende, selv om vedkommende slet ingen Indtægt havde haft eller muligvis havde haft Underskud, saa er dette nu paa Grund af Forholdene ændret til en Tiendedel. Det vil altsaa sige, at Forslaget skærpes opefter og mildnes nedefter.

Alt i alt tror jeg at kunne sige, at baade det ene og det andet er et passende Udtryk for Krisen. Det er rimeligt, at man gaar noget længere ned paa en Tid, hvor Udbyttet af Formuen er saa overordentlig ringe, som det er, og det er ogsaa rimeligt, at Eftergivelsen bliver stærkere gennemført, om ikke helt til Bunds, saa dog ned til en Tiendedel af den oprindelige Formueskat, der, hvor der slet ingen Indtægt er.

Jeg tror, at disse to Ændringer, som jo ogsaa findes i det af os i Landstinget indbragte Forslag, svarer meget vel til den Krisetilstand, vi lever under.

Jeg skal saa endnu blot gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem mente, at Venstre i Virkeligheden ved sit Forslag om Formuebeskatning lagde en forøget Byrde paa Formueejerne paa samme Maade, som det af det ærede Medlem tiltraadte Flertalsforslag gør det, og det ærede Medlem mente endvidere, at vi heller ikke havde noget imod at føre en lignende Politik overfor Indkomstsskatten som den, han havde ført. Maa jeg dertil sige, at det Forslag, som nu fremtræder som Regeringsforslag, tiltraadt af tre Partier, det forekommer mig, for at bruge et parlamentarisk Udtryk, at være det mest bagvendte, som tænkes kan, i en Krisetid. Man kan dog ikke tænke sig noget mere urimeligt og bagvendt end, at man i en Tid som denne vil lægge denne stærkt forøgede Byrde

paa Erhvervene — det gælder jo ikke blot Landbrugserhvervet; det gælder jo ogsaa Byerhvervene, at de er i højeste Grad trykket af Krisen allerede —, og at man vil gøre det paa den Maade, som man jo for øvrigt er nødt til at gøre det paa, hvis man vil have dette Kvartals Indkomstskat, at man vil lade Skatteyderne svare en væsentlig forhøjet Indkomstskat, ansat efter et tidligere Aars Indtægt, som var et godt Aar eller i det væsentlige et godt Aar — for Byerne et helt godt Aar, for Landbruget et halvt godt Aar —, og at den skal udredes i en Periode, hvor Krisen har sat ind med fuld Kraft, udredes af Folk, som maaske har haft en god Indtægt i det foregaaende Aar og derfor er ansat til en høj Beskatning, men som nu slet ingen Indtægt har eller en ganske ringe Indtægt. Der kan ikke tænkes noget mere urimeligt og bagvendt end dette i en Krisetid.

Men naar det ærede Medlem henviser til, at der ogsaa fra vor Side er talt om, at det kunde blive nødvendigt overfor Krisen at gribe til en Forhøjelse af Indkomstskatten, ja, saa er det jo noget ganske andet. Jeg vedkender mig, at det kunde vi tænke os, hvis der bliver Tale om permanente Kriseforanstillinger af virkelig Betydning og ikke om noget saa luftigt som det, der her tilbydes. Men Forskellen fra det, som det ærede Medlem er med til at føre frem, vilde være den meget væsentlige, at denne eventuelle Beskatning vilde vi først kunne tænke os at gribe til, saafremt Besparelser og en grundig Udnyttelse af Luksustolden ikke havde vist sig at være tilstrækkelig. Og dernæst vilde den jo have en ganske anden Karakter; for den vilde være en Beskatning af dem, som trods Krisen dog har kunnet bevare en Indtægt af nogen Betydning. Det er den afgørende Forskel paa det, man her er i Færd med at gennemføre, og det, som vi eventuelt overfor Spørgsmaalet om varige Kriseforanstillinger kunde tænke os at gaa med til, naar først Besparelserne og Luksustolden er fuldstændig udtømt.

Med Hensyn til det andet Punkt har det ærede Medlem aldeles ikke Ret i det, han sagde at det Forslag, vi her fremfører til Formueskatten, lægger en lige saa stor øget Byrde paa Formueejerne som det Forslag, der nu snart bliver vedtaget her i Tinget. Der er meget stor Forskel paa Fremgangsmaaden. Vi fastholder i vort Ændringsforslag, hvilket er et Forslag, som for Resten to Gange i Princippet er tiltraadt af det ærede Medlems Meningsfæller i Landstinget, det Princip, vi aldrig vil fravige, nemlig at Beskatningen af Formuen skal staa i et vist rime-